

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 19. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 11. april 2008
Tidspunkt: Kl. 11.00
Sted: 2-133

Til stede: Svend Auken (S) formand, Kim Andersen (V), Henrik Høegh (V) næstformand, Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Jeppe Kofoed (S), Yildiz Akdogan (S), Karen Hækkerup (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Lone Dybkjær (RV), Per Clausen (EL).

Desuden deltog: Justitsminister Lene Espersen, integrationsminister Birthe Rønn Hornbech og fødevareminister Eva Kjer Hansen.

Punkt 1. Samråd med justitsministeren vedrørende samrådsspørgsmål G (om dyretransporter)

EUU alm. del (072) – samrådsspørgsmål G (vedlagt)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

”Ministeren bedes give en redegørelse for, hvad regeringen agter at gøre i EU-sammenhæng for at få sat en stopper for de plagsomme dyretransporter, som den internationale dyreværnsorganisation WSPA (World Society for the Protection of Animals) har iværksat en global kampagne for at få sat fokus på.”

Justitsministeren: Jeg vil godt starte med at takke for invitationen til at komme her i Europaudvalget og redegøre for, hvad regeringen agter at gøre i EU-sammenhæng for at få sat en stopper for de lange transporter af slagtedyr, som den internationale dyreværnsorganisation World Society for the Protection of Animals, også kaldet WSPA – i samarbejde med bl.a. Dyrenes Beskyttelse – for nylig har iværksat en global kampagne for at få sat fokus på.

Til at begynde med vil jeg gerne sige et par ord om WSPA's kampagne imod lange transporter af slagtedyr. Jeg synes, det er rigtig godt, at der er dyreværnsorganisationer også uden for Danmark, der tager dette emne op. Jeg tror nemlig, at vi er mange her i landet, der hurtigt kan blive enige med WSPA og andre dyreværnsorganisationer bag kampagnen i, at dyrs velfærd under transport bedst sikres ved helt at undgå, at dyrene sendes ud på lange transporter tværs over kontinenterne. Vi ser desværre alt for ofte, at der ved langvarige transporter af slagtedyr opstår problemer med dyrenes velfærd. Danmarks indsats alene kan altså ikke gøre hele arbejdet.

Netop derfor er det så utrolig vigtigt, at der også i andre lande er en debat om disse transporter. Det handler om at skabe opmærksomhed om emnet – og for nu at være helt ærlig, så tror jeg faktisk, at mange af mine ministerkollegaer både i EU og i landene uden for EU vil lytte langt mere til, hvad deres egne borgere fortæller

dem om, hvad de skal gøre i en sag som denne, end hvis det bare er mig, der står og råber op.

Som jeg har givet udtryk for ved efterhånden mange lejligheder – og senest her i Europaudvalget den 28. september sidste år – så er det min klare opfattelse, at der bør fastsættes regler om en maksimal transporttid for transporter af slagtedyr.

Vi kan simpelt hen ikke være bekendt at udsætte levende dyr for lidelser, som slet ikke er nødvendige, når man i stedet kan slagte dyrene relativt tæt på deres oprindelsesbesætning og derefter transportere kødet i køle- og frysevogne i stedet.

Kampen for at opnå dyrevelfærdsmæssige gode fælles regler er hård og langvarig, og som I ved, er det endnu ikke lykkedes for os at vinde den på alle områder.

Under samrådet i september sidste år orienterede jeg således Europaudvalget om, at et flertal af EU's medlemslande den 24. december 2004 vedtog en ny forordning om beskyttelse af dyr under transport, som siden januar 2007 har fundet anvendelse i hele EU. Danmark stemte som det eneste medlemsland imod.

Årsagen hertil var, at man fra dansk side bl.a. fandt, at de to områder, som et flertal af medlemslandene havde besluttet ikke skulle ændres med den nye forordning, var de to helt væsentlige ting, nemlig spørgsmålet om transporttid og spørgsmålet om arealkrav. Det var lige præcis på de to områder, forbedringer ville have haft en stor indflydelse på beskyttelsesniveauet i forbindelse med reglerne om transport af dyr. Herudover fandt Danmark ikke, at forordningsforslaget – sammenlignet med det direktiv, der eksisterede på daværende tidspunkt – medførte tilstrækkelige dyrevelfærdsmæssige forbedringer.

Jeg gav i forlængelse heraf over for Europaudvalget udtryk for, at vi fra dansk side derfor fortsat mener, at det vil være af væsentlig betydning for dyrevelfærden ved transport af dyr, at beskyttelsesniveauet i de EU-retlige regler hæves, og at der sikres en bedre og en mere effektiv kontrol med overholdelsen af reglerne, herunder ved grænseoverskridende transporter.

Jeg orienterede ligeledes udvalget om, at det set i det lys efter min opfattelse også er positivt, at den daværende ansvarlige kommissær på området – det var den kommissær, der havde området for sundhed og forbrugerbeskyttelse, Markos Kyprianou – på et møde i begyndelsen af maj måned sidste år over for mig bekræftede, at han havde til hensigt inden udgangen af 2009 at fremsætte et forslag om ændring af reglerne om transport af dyr. Et forslag, som jeg forventer bl.a. vil indeholde regler om maksimal transporttid.

Siden samrådet i slutningen af september sidste år er der – som udvalget sikkert er bekendt med – i øvrigt sket det, at Markos Kyprianou i slutningen af februar måned 2008 er blevet udnævnt til ny udenrigsminister for Cypern. Den 29. februar 2008 blev Androula Vassilio udnævnt som ny kommissær for sundhed og forbrugerbeskyttelse.

Jeg har ikke haft mulighed for at møde den nye kommissær på området endnu. Jeg vil imidlertid ved førstkommende lejlighed i forbindelse med et landbrugsrådsmøde, hvor der er dyrevelfærdspunkter til behandling, forsøge at få et møde i stand med kommissær Vassilio. På mødet vil jeg sikre mig, at også den nye

kommissær forstår, hvor vigtigt det er, at Kommissionen snart får fremsat det længe ventede forslag om bl.a. maksimale transporttider inden for EU.

Hvad så med de lange transporter af slagtedyr, der foregår uden for EU, og som også er en del af WSPA's kampagne? Hvad kan regeringen gøre i EU-sammenhæng for at få sat en stopper for disse?

Hvis Danmark og nogle af de andre EU-medlemslande, der ønsker en maksimal transporttid for slagtedyr, på nogen måde skal gøre os forhåbninger om at kunne påvirke lande uden for EU til også at begrænse lange transporter af slagtedyr mest muligt, så er det efter min opfattelse helt afgørende, at vi begynder med os selv. EU må således gå foran i kampen om at sikre dyrene den bedst mulige velfærd under transport, herunder ved at fastsætte en maksimal transporttid for slagtedyr.

Når det så er sagt, kan jeg oplyse, at flere af de lande uden for EU, hvor der ifølge WSPA's kampagne foregår lange transporter af slagtedyr, er medlem af verdenshandelsorganisationen WTO.

Og en af de mellemstatslige organisationer, der er med til at fastsætte standarder og handelsregler på dyresundhedsområdet i forhold til WTO, er verdensorganisationen for dyresundhed OIE, World Organisation of Animal Health.

Organisationen har i dag 172 medlemmer, herunder alle EU's medlemslande og flere af de lande uden for EU, som WSPA's kampagne har fokus på. Den danske delegerede i OIE er veterinærdirektør Jan Mousing.

I maj 2000 besluttede OIE, at organisationen fremover også vil beskæftige sig med dyrevelfærd. Den beslutning må ses som en reaktion på den udvikling, der er sket i de seneste år inden for dyrevelfærdsspørgsmål i hele verden, men specielt i EU-medlemslandene.

EU-Kommissionen har som repræsentant for EU-medlemslandene i forhold til forhandlingerne i WTO således også længe været fortalende for, at dyrevelfærd optages på dagsordenen for WTO, hvor dyrevelfærd for tiden ikke er anerkendt som et legitimt emne, der kan indgå i reglerne for handel mellem WTO-medlemslandene.

Adskillige tredjelande rundt om i verden ser således ikke EU-medlemslandenes foranstaltninger inden for dyrevelfærd som et udtryk for samfundsbevidsthed, men derimod snarere som foranstaltninger, der ville kunne forårsage væsentlige hindringer for handelen med varer fra tredjelande til EU i fremtiden.

Det forhold, at et videnskabeligt baseret organ som OIE imidlertid har taget spørgsmålet op, vil efter min vurdering kunne lette forhandlingerne i disse sammenhænge, idet forsikringen om, at hensynet til dyrevelfærd ikke er en skjult handelshindring, alt andet lige vil blive mere troværdig.

Det er dog ikke kun af handelsmæssigt taktiske årsager en god idé, at dyrevelfærd sættes på dagsordenen i OIE-regi. På det praktiske plan fungerer OIE som et oplagt forum for udveksling af videnskabelige oplysninger og formidling heraf til det størst mulige antal lande. OIE's arbejde på dyrevelfærdsområdet vil således

betyde en øget fokus på dyrenes velfærd i en række lande, hvor dette emne normalt ikke er noget, man overhovedet beskæftiger sig med.

Det egentlige startskud til OIE's arbejde med dyrevelfærd kom i maj 2002, hvor man besluttede at nedsætte en formel arbejdsgruppe om dyrevelfærd. Arbejdsgruppen har fået til opgave at koordinere og lede OIE's arbejde på dyrevelfærdsområdet.

Der har under arbejdsgruppen om dyrevelfærd været nedsat fire ad hoc-arbejdsgrupper, der har fået til opgave at udarbejde vejledende retningslinjer om bl.a. land- og søtransport af levende dyr. En første udgave af disse vejledende retningslinjer blev enstemmigt vedtaget af OIE's medlemslande i maj 2005 og er således nu blevet en del af OIE's såkaldte Terrestrial Animal Health Code.

Der er endnu ikke tale om, at retningslinjerne er en del af den såkaldte SPS-aftale – det er aftalen om sanitære og fytosanitære foranstaltninger, som jeg ved, at Europaudvalget kender – der fastslår, at beskyttelseslovgivningen i forbindelse med menneskers, dyrs og planters liv og sundhed ikke er udtryk for diskriminerende handelshindringer i WTO-sammenhæng. Men det er ikke usandsynligt, at OIE's arbejde på dette område med tiden kan blive det internationale referencegrundlag for dyrevelfærd inden for handelsområdet og dermed bidrage til at forbedre dyrevelfærden globalt.

Som det fremgår, skal det første slag for at stoppe de lange dyretransporter af slagtedyr slås i EU i forbindelse med revisionen af transportforordningen. Derefter mener jeg, vi fortsat skal blive ved med at presse på i WTO og OIE for at udbrede dyrevelfærdstankegangen til resten af verden.

Jeg vil sige til Anne Grete Holmsgaard, som har stillet samrådsspørgsmålet, at det er afsindigt godt, at dyreværnsorganisationerne kører disse kampagner rundt om i medlemslandene. Jeg synes, jeg har oplevet i de nu 6½ år, jeg har været justitsminister, at tingene har flyttet sig i Danmark, når medierne sætter fokus på dyrs velfærd, og man ser tingene med egne øjne. Det er en følsom sag i mange lande. Vi må tænke på: Gør vi det godt nok for dyrene? Er der ting, vi kan gøre for at forbedre deres velfærd? Jeg har engang imellem – som jeg også har sagt her i udvalget – følt mig en smule alene. Jeg har ikke noget imod at stå der og kæmpe en kamp. Jeg ved, at Folketinget står bag mig, og det gør mig ekstra stærk, men der er ingen tvivl om, at det vil være en fordel, hvis vi kan få flere på banen til fordel for den fælles sag.

Anne Grete Holmsgaard trøstede justitsministeren med, at når man længe havde kæmpet alene med en sag, og man så fik et gennembrud, var glæden desto større. Hun var enig i, at strategien må være at starte med EU. Dels er det hurtigere at komme igennem med noget i EU, dels vil det sende et signal til WTO.

Hun forstod, at justitsministeren ville tale med den nye kommissær, men hvad indgår i øvrigt i strategien for at få flere lande til at gå ind i sagen, så vi får en bestemmelse ind om en maksimal transporttid på 8 timer eller et maksimalt antal kilometer.

Per Clausen var ligeledes enig med justitsministeren i, at det bedste udgangspunkt for at få gjort noget globalt er, at vi internt gør noget i EU.

Hun spurgte, om det ikke ville være rigtigt at indtænke spørgsmålet i andre sektorpolitikker, og nævnte i den forbindelse, at man i landbrugspolitikken er meget fokuseret på at øge produktionen.

Svend Auken oplyste i den forbindelse, at man på det sidste møde i Europaudvalget havde diskuteret med transportministeren, om man ikke kunne gøre noget for dyrevelfærden gennem tilbagekaldelse af kørselstilladelser til firmaer, som overtrådte dyreværnslovgivningen.

Lone Dybkjær gik ud fra, at justitsministeren tog personoplysninger på den nye kommissær – som er kendt i Bruxelles – inden hun skulle mødes med hende.

Justitsministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at først skulle vi have en bekræftelse på, at planen om, at Kommissionen kommer med et forslag, som indeholder noget om et arealkrav og om maksimal transporttid, holder stik. Derefter ville hun indkalde til et møde i Justitsministeriet, hvor både Europaudvalgets medlemmer og dyrevelfærdsorganisationer samt medlemmerne af Europa-Parlamentet kunne komme, og dér få lagt en strategi. Problemet var sidste gang, at hun var den eneste, der, da det kom til stykket, stod distancen og holdt fast i, at der skulle være et krav om maksimal transporttid. Ikke engang svenskerne ville tage den konflikt. Hun gentog, hvad hun havde sagt tidligere, at hvis vi fastholder kravet om, at den maksimale transporttid skal være 8 timer, så kaster vi kommissæren i armene på de lande, som ikke tager dyrevelfærden så højtideligt og mener, vi er nogle fundamentalister.

Hun var enig med Per Clausen i, at man skal integrere dyrevelfærd i andre politikker, og nævnte landbrugspolitik, transportpolitik og erhvervs politik samt den politik, der føres over for tredjelande.

Justitsministeren sagde i anledning af Lone Dybkjærs bemærkninger, at hun vidste, at den nye kommissær var tidligere cypriotisk førstedame, og at hun havde en uddannelse som advokat. Justitsministeren havde ikke personligt mødt hende, men hun ville gøre sit forarbejde, inden hun gjorde det.

Formanden sagde, at det er en sag, Europaudvalget følger med i, og at man gerne deltog i den strategidrøftelse, justitsministeren havde nævnt.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 2863 (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008

Justitsministeren forelagde dagsordenens punkter 1-9.

Integrationsministeren forelagde dagsordenens punkter 10-18 og 20.

Justitsministeren: På fredag i næste uge – på Store Bededag – holdes det andet rådsmøde om retlige og indre anliggender under slovensk formandskab. Mødet foregår i Luxembourg, og udvalget har som sædvanligt modtaget et meget langt samlenotat om de sager, som er på dagsordenen for mødet.

Jeg vil koncentrere mig om de vigtigste sager på dagsordenen, men I er selvfølgelig meget velkomne til også at stille spørgsmål om øvrige punkter. Jeg kan allerede nu oplyse, at alle sager forelægges til orientering.

Integrationsministeren: Jeg forelægger dagsordenspunkterne 11-18 for åbne døre. Jeg vil nævne punkterne 14, 15, 16 og 18.

Derefter vil jeg gerne tage punktet: siden sidst, hvor jeg vil fortælle om de franske tanker om en asyl- og migrationspagt.

For så vidt angår de øvrige punkter henvises til det oversendte samlenotat.

Endelig forelægger jeg dagsordenens punkt 10 i et lukket møde til forhandlingsoplæg.

1. Rådets rammeafgørelse om ændring af rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme

– *Generel indstilling*

KOM (2007) 0650

Rådsmøde 2863 – bilag 1 (samlenotat side 4)

KOM (2007) 0650 – bilag 2 (grundnotat af 28/1-08)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 164, side 512 (senest behandlet i

EUU 22/2-08)

EUU alm. del (072) – bilag 49, side 90 (behandlet i EEU 30/11-07)

Justitsministeren: Dagsordenspunkt 1 handler om et forslag om ændring af rammeafgørelsen fra 2002 om bekæmpelse af terrorisme, som udvalget også hørte om forud for det seneste rådsmøde i februar.

Formålet med forslaget er som nærmere omtalt i samlenotatet at bringe rammeafgørelsen på linje med den Europarådskonvention om forebyggelse af terror fra 2005, som Danmark allerede har ratificeret.

Formandskabet vil nu på rådsmødet søge at få en generel tilslutning til det samlede forslag.

På rådsmødet i februar opnåede vi enighed om, at der i forslaget skal medtages to bestemmelser, som understreger balancen i forhold til henholdsvis proportionalitetsprincippet og respekten for menneskerettigheder.

Der er siden rådsmødet blevet arbejdet på den nærmere formulering af de to bestemmelser samt på spørgsmålet om, hvorvidt der skulle være tale om præambelbetragtninger, eller om der skulle være tale om egentlige bestemmelser i forslagets tekst.

Der tegner sig nu en løsning, som i selve forslagets tekst dels omtaler proportionalitetsprincippet, dels afspejler, at rammeafgørelsen ikke pålægger medlemslandene at gennemføre foranstaltninger, der strider mod grundlæggende principper om ytringsfrihed.

Drøftelserne om forslaget har herudover først og fremmest drejet sig om, hvorvidt medlemsstaterne også skal være forpligtet til at kriminalisere forsøg på at rekruttere eller oplære nogen til at begå terrorhandlinger.

Visse medlemsstater har i den forbindelse henvist til, at de tre nye former for terrorhandlinger – opfordring, rekruttering og oplæring – i forvejen drejer sig om faserne forud for f.eks. en bombesprængning, og at det derfor efter deres opfattelse er at gå for vidt også at kriminalisere forsøg på at begå disse forberedelseshandlinger.

Andre medlemsstater mener imidlertid, at forslaget til rammeafgørelse også på dette punkt bør svare til Europarådskonventionen, således at forsøg på rekruttering og oplæring skal gøres strafbart i forhold til. Derimod har der været generel opbakning til, at rammeafgørelsen ikke skal forpligte til at gøre forsøg på opfordring strafbart.

I det seneste udkast fra formandskabet forpligtes medlemsstaterne kun til at kriminalisere forsøg på at oplære nogen til at begå terrorhandlinger. Det skal altså f.eks. være strafbart at oprette en træningslejr for terrorister, selv om der endnu ikke har været "elever" i lejren.

Det er derimod ikke efter kompromisforslaget et krav, at forsøg på at rekruttere en person eller at opfordre en anden person til at begå en terrorhandling gøres strafbart. Formandskabet prøver på den måde at finde en balance, der kan samle medlemslandene.

Efter dansk ret er forsøg i forhold til alle de tre nævnte former for terrorhandlinger strafbart efter straffelovens almindelige regler. Forslaget til rammeafgørelse forhindrer imidlertid ikke medlemsstaterne i at gå videre end forslaget, og Danmark vil derfor ikke være forpligtet til at ændre vores lovgivning, hvis der viser sig enighed om kompromisforslaget.

Vi har altså gennemført Europarådskonventionen her i landet. Det gjorde vi med den sidste antiterrorpakke, der blev gennemført her i Folketinget.

Selv om der er enkelte medlemslande, som fortsat signalerer, at de har problemer med det samlede udkast, er det min forventning, at der er fundet et kompromis, som alle medlemslande ender med at bakke op om.

Udkastet indeholder i realiteten kun nogle enkelte tekniske ændringer sammenlignet med det oprindelige forslag til rammeafgørelse, og substansen er således i meget vid udstrækning den samme.

Det betyder samtidig, at formålet med forslaget – at bringe terrorisrammeafgørelsen på linje med Europarådskonventionen – er opretholdt, og vi agter fra dansk side derfor at tilslutte os det samlede forslag til rammeafgørelse, der ikke vil nødvendiggøre ændringer af dansk lovgivning.

Formanden takkede for de udmærkede papirer, som man havde fået fra Justitsministeriet, men sagde, at man på et eller andet tidspunkt måtte se på, om de ikke kunne skrives lidt kortere. Man følte sig som en student til eksamen, når man gennemlæste notaterne.

Morten Messerschmidt tog denne bemærkning op og sagde, at for nogle var det mere nærliggende end for andre at føle sig som student. Han syntes, notaterne fra Justitsministeriet var spændende og interessante.

Med hensyn til bekæmpelse af terrorisme sagde Morten Messerschmidt, at han ville finde det meget heldigt, hvis de lande, som insisterede på, at der skal være tale om en hovedgerning, for at man kan straffe for forsøg, fik lov at dominere. Han spurgte, hvor mange lande det egentlig drejede sig om, som havde denne slappere forståelse af medvirkenlæren.

Under det tyske formandskab fik vi tilsagn om, at vi ville få en ny sikkerhedsmekanisme. Hvordan går det med det?

Justitsministeren forstod, at Morten Messerschmidt virkelig dykkede ned i notaterne fra Justitsministeriet.

Hun syntes, det var lidt besynderligt, at lande, som havde været med til konventionen i Europarådet, ikke umiddelbart ville sige ja til at få reglerne overført til EU. Hun svarede Morten Messerschmidt, at det ikke var en særlig stor gruppe af lande, men det var lande, der havde meget stor tyngde. Hun syntes imidlertid, det var bedre, at vi får sagen ekspederet nu, og var derfor indstillet på at gå med til et kompromisforslag. Hun tilføjede, at det ikke er noget problem, da der er tale om minimumsregler.

2. Udkast til Rådets afgørelse om styrkelse af Eurojust og om ændring af afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet, som ændret ved Rådets afgørelse 2003/659/RIA

– *Drøftelse*

Rådsmøde 2863 – bilag 1 (samlenotat side 13)

EUU alm. del (072) – bilag 182 (grundnotat af 14/3-08)

Justitsministeren: Punkt 2 på dagsordenen drejer sig om ændring af rådsafgørelsen vedrørende Eurojust.

Et større antal medlemslande fremlagde omkring årsskiftet et forslag til rådsafgørelse, der har til formål at styrke Eurojust, og forslaget har efterfølgende været behandlet på en række arbejdsgruppemøder.

Formandskabet forventes nu at lægge op til, at der på det kommende rådsmøde fastlægges en generel indstilling i Rådet til forslagets artikel 2, 7, 9, 10 og 30, som alle er omtalt i samlenotatet.

Det overordnede formål med Eurojust er jo at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne om efterforskning og retsforfølgning af alvorlige lovovertrædelser, der berører to eller flere medlemsstater.

Efter Danmarks opfattelse er den nuværende ramme for Eurojust velfungerende. Den gældende ordning har ikke givet anledning til væsentlige problemer, og fra dansk side mener vi derfor ikke umiddelbart, at der er noget særligt behov for ændringer af reglerne for Eurojust.

Vi er endvidere i udgangspunktet skeptiske over for de dele af forslaget, som lægger op til, at Eurojust skal have yderligere beføjelser, og vi er fra dansk side også optaget af, at der ikke skabes en ordning for udveksling af oplysninger mellem Eurojust og medlemslandenes myndigheder, som bliver unødigt ressourcekrævende for de danske myndigheder.

Når det er sagt, vil jeg fremhæve, at de udvalgte bestemmelser, som formandskabet på det kommende rådsmøde ønsker at få fastlagt Rådets generelle indstilling til, hører til de mere stilfærdige.

Jeg kan henvise til samlenotatet for den nærmere gennemgang af paragrafferne og vil blot sige, at vi fra dansk side derfor agter at tilslutte os dem alle. Vi forventer, at de øvrige medlemslande vil gøre præcis det samme.

Morten Messerschmidt var glad for, at justitsministeren sagde, Danmark var imod at give yderligere beføjelser til Eurojust. Han spurgte, hvor alene Danmark står med det synspunkt.

Justitsministeren mente ikke, det var korrekt at udlægge det på den måde, at vi vil afvise enhver form for nye beføjelser til Eurojust, men vi har det indtryk, at Eurojust faktisk fungerer rigtig godt. Problemet er, at det ikke er alle lande, der –

som os – sender ildsjæle derned, som virkelig vil løse problemerne. Hun vidste ikke, hvor alene Danmark står, men ofte kan snusfornuften sejre.

Morten Messerschmidt ville gerne vide, hvilke drømme andre lande har med hensyn til yderligere beføjelser til Eurojust.

Justitsministeren kunne ikke svare på dette spørgsmål, idet man endnu ikke har haft drøftelser af sagen på ministerplan. Det er muligt, hun kunne svare på det, når man har haft drøftelsen, og så skal det måske ske på et lukket møde, idet vi vil komme til at referere andre landes synspunkter.

3. Rådets afgørelse om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol)

– *Generel indstilling*

KOM (2006) 0817

Rådsmøde 2863 – bilag 1 (samlenotat side 23)

KOM (2006) 0817 – bilag 2 (grundnotat af 14/3-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 164, side 505 (senest behandlet i EUU 22/2-08)

Justitsministeren: Dagsordenspunkt 3 handler om Europol, og forud for det seneste rådsmøde i februar brugte jeg en del kræfter på at give udvalget en redegørelse for de alvorlige perspektiver i sagen.

Jeg vil ikke gentage denne redegørelse, men blot gentage det centrale. Hvis ikke der opnås politisk enighed om den samlede rådsafgørelse, er der en reel risiko for, at Danmark på et tidspunkt efter Lissabontraktatens ikrafttræden må forlade Europol-samarbejdet på grund af vores retlige forbehold.

Hvad er så chancerne for at opnå enighed? De er heldigvis gode, og den eneste reelle bekymring nu og her er således efter min vurdering et tjekkisk parlamentarisk forbehold, som jeg vil vende tilbage til senere.

De gode muligheder for at nå til enighed skal blandt ses i lyset af, at det foreliggende udkast til selve rådsafgørelsen – som nærmere omtalt i samlenotatet – i vid udstrækning indebærer en videreførelse af de gældende regler i Europolkonventionen.

Der er endvidere – som udvalget ved – løbende konstateret politisk enighed om en række af kapitlerne i rådsafgørelsen, og det er min forventning, at der vil kunne opnås enighed om de resterende kapitler og dermed om den samlede rådsafgørelse.

Derudover kan jeg pege på – idet jeg ved, det er noget, der interesserer udvalget – at der på det seneste rådsmøde blev opnået politisk enighed om en række af de særlige spørgsmål, der har at gøre med fællesskabsfinansieringen af Europol. Jeg vil særligt nævne, at der i forhold til spørgsmålet om immunitet for Europolansatte blev fundet en meget tilfredsstillende løsning.

Nogle lande var bange for, at der var en mellemliggende periode, hvor man ikke kunne kræve immuniteten ophævet, men nu er man altså nået til enighed om, at rådsafgørelsen om Europol ikke får virkninger, før der er gennemført de ændringer af personalereglerne, som sikrer, at Europolansatte ikke har immunitet, når de deltager i fælles efterforskningshold i medlemsstaterne. Dermed undgår vi en overgangsperiode, hvor immuniteten først ville kunne hæves efterfølgende. Det er vi meget tilfredse med, for så bliver der ikke diskussion om, at immuniteten bliver ophævet, når man bevæger sig ind i et andet land og deltager i et fælles efterforskningshold.

Dermed er det kun spørgsmålet om budgetneutralitet, som ikke blev løst på rådsmødet i februar. Den manglende enighed skyldtes, at visse lande ikke var tilfredse med den redegørelse, som forud for mødet var udarbejdet om budgetneutralitet.

Kommissionen har efterfølgende udarbejdet en ny redegørelse, der som ønsket baserer sig på de faktiske personaleforhold i Europol, og alle de utilfredse lande har herefter hævet deres forbehold. Også på dette punkt kan der derfor forventes politisk enighed.

Som nævnt er den eneste reelle bekymring i forhold til Europolsagen derfor det tjekkiske parlamentariske forbehold vedrørende afstemningsreglerne i Rådet.

På det punkt fører rådsafgørelsen til, at Rådet i visse tilfælde kan træffe afgørelse med kvalificeret flertal i stedet for enstemmighed, og Tjekkiet har siden en forelæggelse af Europolsagen for det tjekkiske parlament haft et forbehold vedrørende denne afstemningsordning.

Selv om man fra dansk side under forhandlingerne har haft forståelse for det tjekkiske synspunkt, må man erkende, at det er lidt sårbart at insistere på enstemmighed, når det helt faste udgangspunkt efter Lissabontraktaten – hvis den træder i kraft – bliver, at Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal på hele det politimæssige og strafferetlige område.

Men det centrale i forhold til det tjekkiske forbehold er selvfølgelig, at det risikerer at stå i vejen for den politiske enighed på det kommende rådsmøde, hvilket er meget vigtig for lande som Sverige og Danmark, som skal nå at gennemføre deres forfatningsmæssige procedurer inden Lissabontraktatens ikrafttræden.

Jeg har derfor været i telefonisk kontakt med den tjekkiske indenrigsminister for at forklare, hvilken særlig alvorlig situation Danmark risikerer at havne i, hvis ikke vi når til enighed. Jeg kan sige til jer, at han var ekstremt forstående over for mine synspunkter. Det lod ikke til, at han egentlig var helt klar over, hvad konsekvenserne ville være, nemlig at vi ryger helt ud. Derfor bad han mig om at sende et brev til ham, som han kunne give til parlamentet. Det brev har jeg sendt til ham. Jeg håber så, det kan medvirke til, at parlamentet hæver sit forbehold. Med brevet kan han dokumentere, at det skaber problemer for et andet medlemsland. Forhåbentlig vil det have den effekt, det skal have.

Jeg vil sige, at jeg sendte ikke brevet på forhånd, fordi jeg syntes, vi skal vise respekt for det tjekkiske parlament. Jeg tænkte: Hvad ville der ske, hvis en minister fra et andet land sendte et brev til Europaudvalget og sagde: Nu må I hæve jeres forbehold? Jeg syntes, det var bedst at høre: Er det passende at sende et brev? Vil det være gavnligt for situationen, eller vil det virke provokerende, at en dansk minister begynder at blande sig i et tjekkisk forbehold? Han sagde, at det ville være meget gavnligt, for så ville de få det sort på hvidt, hvad det kunne få af konsekvenser.

Vi har nogle gange her i Danmark haft nogle diskussioner om, at andre vil blande sig i vor egen EU-debat. Jeg synes, at den konduite skulle man udvise.

Sagen vil blive forelagt det tjekkiske parlament igen den 16. april, kun to dage før selve rådsmødet, og det er derfor ikke i dag til at sige, om Tjekkiet vil kunne hæve sit forbehold.

Derfor kan jeg ikke sige noget endnu, men det er klart, vi følger sagen tæt.

Jeg vil slutte dette punkt af med at nævne, at vi fra dansk side naturligvis agter at tilslutte os den politiske enighed om rådsafgørelsen, og at vi derudover vil opretholde vores parlamentariske forbehold af hensyn til grundlovens § 19, fordi Europolafgørelsen vil nødvendiggøre lovændringer.

Jeg kan sige til jer – det er en servicemeddelelse – at såfremt det går igennem, kommer jeg med et beslutningsforslag i åbningsugen i den kommende folketings-samling. Jeg håber, at Folketinget til den tid vil bidrage til en hurtig behandling af forslaget, så Danmark så vidt muligt kan hæve vores forbehold inden udgangen af november måned i år.

Morten Messerschmidt spurgte, om den nye anklagemyndighed, der lægges op til, når Lissabontraktaten træder i kraft, får nogen betydning for Eurojust og Euro-pol.

Svend Auken sagde, at efter den alarmerende gennemgang, man havde hørt sidste gang vedrørende Europol, syntes han, det var ualmindelig positivt, hvad justitsministeren havde sagt i dag.

Med hensyn til de betænkeligheder, justitsministeren havde ved at blande sig i andre landes forhold, sagde Svend Auken, at han mente, de fleste af udvalgets medlemmer havde det udmærket med, at ambassadørerne, f.eks. den rumænske eller den bulgarske, var meget aktive og prøvede at påvirke os. Det troede han, medlemmerne opfattede som en helt naturlig kommunikation. Det, man opponerede imod, var, at udefra kommende optrådte belærende. Men hvis et land har problemer og gør opmærksom på dem, troede han, man ville lytte til, hvad det sagde.

Han gjorde opmærksom på, at Europol er en sag, som optager Europaudvalget, og spurgte, hvorfor man egentlig skulle vente til efteråret med at fremsætte et beslutningsforslag om rådsafgørelsen, idet han mente, det ville være en ret enkel og ukontroversiel sag.

Justitsministeren var ligesom Svend Auken glad for, at sagen om Europol synes at ende på en god måde.

Hun sagde i anledning af Svend Aukens bemærkning om, at udvalgets medlemmer ikke havde nogen problemer med at få breve fra udlandet, at det, hun havde været i tvivl om, var, hvordan man ville reagere i Tjekkiet, hvis man pludselig fik et brev fra en udenlandsk minister, men hun havde fået at vide, at hvis hun alene beskrev Danmarks problemer, ville de læse brevet og ikke føle sig provokeret.

Når man i Justitsministeriet ikke havde tænkt sig at fremsætte et beslutningsforslag i indeværende samling, var det af hensyn til den aftale, der var indgået med Folketinget om, hvornår man senest må fremsætte lovforslag, som ønskes gen-

19. Europaudvalgsmøde 11/4-08

nemført i denne samling. Men i betragtning af den vægt, Europaudvalget lægger på sagen, ville hun se på, om det var muligt at fremskynde processen.

- 4. Rådets rammeafgørelse om styrkelse af borgernes rettigheder, fremme af princippet om gensidig anerkendelse med hensyn til afgørelser truffet efter en domsforhandling, hvor den pågældende person ikke mødte personligt, og om ændring af:**
- **Rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne**
  - **Rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte**
  - **Rammeafgørelse 2006/783/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation**
  - **Rammeafgørelse 2008/.../RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union)**
  - **Rammeafgørelse 2008/.../RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner**
- *Generel indstilling*
- Rådsmøde 2863 – bilag 1 (samlenotat side 33)
  - EUU alm. del (072) – bilag 183 (grundnotat af 14/3-08)

Justitsministeren: Der er tale om et forslag om ændring af en række rammeafgørelser, som alle har det tilfælles, at de drejer sig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser.

Forslaget har ikke tidligere været sat på en rådsmødedagsorden, men nu vil det slovenske formandskab gerne have, at der bliver en generel indstilling i Rådet til det samlede forslag.

Forslaget er en meget stor prioritet for formandskabet. Man vil gerne hurtigt nå til enighed, så Sverige og Danmark kan nå at gennemføre deres forfatningsmæssige procedurer i tide, inden Lissabontraktaten træder i kraft.

Hvad går forslaget så ud på? Det overordnede formål er at lave fælles og klarere regler i de enkelte rammeafgørelser for, hvornår et medlemsland har pligt til at fuldbyrde en strafferetlig afgørelse, som et andet medlemsland har afsagt, uden at vedkommende person selv var til stede – såkaldte afgørelser afsagt in absentia.

Reglerne tager sigte på en situation, hvor f.eks. Spanien anmoder Danmark om at fuldbyrde en europæisk arrestordre, så Spanien kan få udleveret en person, der er idømt en fængselsstraf uden at have været til stede ved domsforhandlingen.

I alle de rammeafgørelser, som forslaget lægger op til at ændre, er der fastsat særlige regler om fuldbyrdelse af afgørelser afsagt in absentia, men de er på en række punkter forskellige.

Forslaget tilsigter at ændre på dette ved at fastslå som et fælles udgangspunkt i alle rammeafgørelser, at det enkelte medlemsland kan afslå at fuldbyrde en straf-feretlig afgørelse, som er afsagt in absentia.

Udgangspunktet efter forslaget er altså, at Danmark i den situation, jeg nævnte før, vil kunne afslå at fuldbyrde den europæiske arrestordre, som Spanien har udstedt.

Dette udgangspunkt skal imidlertid ikke gælde i følgende 3 situationer.

Fuldbyrdelse skal for det første ikke kunne afslås, hvis den pågældende person rettidigt er blevet dels indkaldt personligt eller på anden måde har modtaget officiel underretning om tid og sted for domsforhandlingen, dels underrettet om, at der ville kunne afsiges en afgørelse in absentia, hvis vedkommende ikke mødte op.

For det andet skal fuldbyrdelse ikke kunne afslås, hvis den pågældende person – med kendskab til den berammede domsforhandling – har givet mandat til en advokat, og hvis den pågældende advokat var til stede ved domsforhandlingen.

Den tredje situation, hvor fuldbyrdelse ikke vil kunne afslås, tager sigte på tilfælde, hvor vedkommende person – efter at have fået forkyndt afgørelsen og være blevet underrettet om retten til at få sagen genoptaget – udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende enten ikke anfægter afgørelsen eller ikke ønsker sagen genoptaget.

Som en særlig undtagelse, der kun skal gælde vedrørende den europæiske arrestordre, er det fastsat, at fuldbyrdelse ikke kan afslås, hvis den person, som ønskes udleveret, har ret til at få sagen genoptaget med den mulighed, at den oprindelige afgørelse ændres.

Forslaget har været genstand for en række drøftelser på arbejdsgruppeniveau, og det drøftes fortsat blandt attachéerne. Det er muligt, at der vil kunne fastlægges en generel indstilling til forslaget på det kommende rådsmøde, men der er fortsat nogle udeståender, som navnlig dækker over, at enkelte lande lægger meget stor vægt på, at der i forslaget tages højde for lige netop deres ordning med hensyn til f.eks. forkyndelse af tid og sted for domsforhandlingen.

Det er derfor muligt, at der op til rådsmødet vil blive foretaget enkelte ændringer i forslaget – eventuelt sådan, at der tilføjes endnu en situation, hvor der ikke kan gives afslag på fuldbyrdelse.

Fra dansk side har vi støttet forslaget og har navnlig lagt vægt på, at medlemsstaterne ikke skulle være forpligtet til at fuldbyrde afgørelser afsagt in absentia i tilfælde, der kunne give problemer i forhold til artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Denne danske prioritet er tilgodeset i det seneste udkast, og vi agter derfor at tilslutte os det samlede forslag på rådsmødet. Vi vil også kunne udvise fleksibilitet i de afsluttende drøftelser frem mod rådsmødet, hvis det er nødvendigt for at nå til enighed. Men det skal ligge inden for rammene, for der må ikke opstå tvivl i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention.

Vi vil fra dansk side i øvrigt opretholde et parlamentarisk forbehold af hensyn til grundlovens § 19, da forslaget vil nødvendiggøre lovændringer.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at jeg også i denne sag forventer at fremsætte et forslag for Folketinget i åbningsugen, så Danmark kan hæve vores forbehold så hurtigt som muligt, hvis sagen går igennem.

Morten Messerschmidt spurgte, hvorfor bevissikringskendelsen ikke er omfattet af den opremsning, der er i forbindelse med den gensidige anerkendelse.

Han spurgte generelt vedrørende gensidig anerkendelse, hvilke muligheder vi har for at efterprøve både det retlige og materielle grundlag for de henvendelser, der kommer. Han tilføjede, at en af de afgørende årsager til, at han var skeptisk, var, at man ikke havde mulighed for at efterprøve henvendelserne.

Per Clausen syntes, det lød fornuftigt, at man ville harmonisere de fem rammeafgørelser, hvor der havde været lidt forskellige regler, men ville gerne vide, om der er områder, hvor Danmarks mulighed for at afslå at fuldbyrde en afgørelse truffet in absentia bliver mindre end i dag, og om der tilsvarende findes områder, hvor mulighederne blive større. Han tilføjede, at man måske skulle bede om at få et skriftligt svar på dette spørgsmål.

Justitsministeren kunne ikke på stående fod svare på Morten Messerschmidts spørgsmål vedrørende bevissikringskendelsen, men ville bede ham eventuelt stille et skriftligt spørgsmål om den sag.

I relation til den gensidige anerkendelse sagde justitsministeren, at det, domstolene kan efterprøve, alene er de materielle begrænsninger, som følger af rammeafgørelsen. Hvis man har fået en bøde i et land, skal vi ikke starte hele sagen forfra i det land, hvor den pågældende er statsborger, men anerkende bøden. Vi tror på de tyske domstole, og det har vi ikke store problemer med. Men hun forstod godt Morten Messerschmidts spørgsmål, idet sagen grundlæggende handler om, hvorvidt vi har tillid til de afgørelser, som er truffet i andre EU-medlemslande.

Justitsministeren gav med hensyn til afgørelser truffet in absentia Per Clausen fuldstændig ret i, at nogle steder strammer man op, og nogle steder går det den anden vej. Man får klarere og mere ensartede, fælles regler, hvilke hun syntes var godt. Detaljerne kunne man få oplyst ved at stille et skriftligt spørgsmål.

NOT

Morten Messerschmidt havde forstået, at bevissikringskendelsen kun handler om processen op til, vi har truffet en afgørelse, og trak derfor sit spørgsmål tilbage.

Han spurgte, hvornår der forventes mandat vedrørende sagen.

Justitsministeren svarede Morten Messerschmidt, at der ikke skal gives mandag, idet sagen medfører lovgivning.

5. SIS II

a) Status

– *Orientering*

KOM (2005) 0230, KOM (2005) 0236, KOM (2005) 0237

Rådsmøde 2863 – bilag 1 (samlenotat side 43)

KOM (2005) 0230 – bilag 1 (grundnotat af 13/9-05)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 164, side 504 (senest behandlet i EUU 22/2-08)

EUU alm. del (07) – bilag 51, side 150 (behandlet i EUU 2/11-07)

EUU alm. del (06) – bilag 495, side 1734 (behandlet i EUU 14/9-07)

b) Rapport fra "Friends of SIS II"-gruppen

– *Orientering*

KOM (2005) 0230, KOM (2005) 0236, KOM (2005) 0237

Rådsmøde 2863 – bilag 1 (samlenotat side 43)

Justitsministeren nævnte ikke denne sag.

6. Fælles referenceramme for europæisk aftaleret

– Fastlæggelse af Rådets holdning

Rådsmøde 2863 – bilag 1 (sammenotat side 46)

Bilag (02) 923 (grundnotat af 5/5-03)

KOM (2007) 0447 (Kommissionens anden statusrapport af 25/7-07 om den fælles referenceramme)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 308, side 1092 (senest behandlet i EUU 13/4-07)

Justitsministeren: Dagsordenspunkt 6 vedrører projektet om europæisk aftaleret og de overvejelser, der pågår i Kommissionens regi vedrørende en eventuel fælles referenceramme.

Det slovenske formandskab har til brug for rådsmødet på baggrund af drøftelser i den civile retlige komité udarbejdet en rapport med forslag til Rådets holdning til nogle af de grundlæggende elementer i en eventuel fælles referenceramme.

Formandskabet lægger op til, at formålet med en eventuel referenceramme bør være at forbedre kvaliteten af den aftaleretlige regulering på fællesskabsniveau ved at skabe overblik og sammenhæng.

Referencerammen bør efter udkastet til Rådets holdning ikke være juridisk bindende, men bør indeholde definitioner og generelle principper, som kan tjene til inspiration i forbindelse med udformningen af ny fællesskabsregulering.

Den bør være rettet mod lovgiver på fællesskabsniveau og ikke mod medlemsstaterne.

Den bør efter oplægget dække den samlede aftaleret, altså både forbruger aftaler og aftaler i erhvervsforhold.

Arbejdet med udformning af en eventuel fælles referenceramme varetages af Kommissionen, og formandskabets forslag går derfor ud på, at den fremlagte rapport sendes til Kommissionen som udtryk for Rådets holdning til, i hvilken retning arbejdet skal gå.

Formandskabets forslag ligger fuldstændig på linje med de danske synspunkter vedrørende sagen. Vi synes også, det er godt, at der kan komme noget større klarhed over det, ikke mindst på forbrugerområdet.

Regeringen kan derfor støtte formandskabets forslag til rapport. Dette var den sidste sag fra dagsordenen, som jeg vil fremhæve, men man er selvfølgelig velkommen til at stille spørgsmål også til resten af sagerne.

Morten Messerschmidt kunne godt lide at vide, hvor omfattende en kodificering der sigtes efter. Han pegede på, at den danske aftalelov også indeholder fuldmagtsregler. Hvad er problemet, og hvorfor kan det ikke løses i CISG-regi, altså i FN-regi?

Han spurgte, hvilken kompetence EF-Domstolen vil få vedrørende aftaleret.

Justitsministeren svarede Morten Messerschmidt, at det ikke var hendes opfattelse, at det så meget handlede om kodificering, men snarere om at skabe et overblik over, hvad der er af regler på de forskellige områder, så man kunne få en nemmere tilgang til dem. Men Morten Messerschmidt var velkommen til at stille uddybende spørgsmål.

Justitsministeren kunne ikke på stående fod svare på Morten Messerschmidts spørgsmål om EF-Domstolens kompetence, og bad Morten Messerschmidt om eventuelt at stille et skriftligt spørgsmål om den sag.

Morten Messerschmidt spurgte, om justitsministeren ville være positiv over for, at sagen blev flyttet over i CISG-regi, så man i hvert fald får USA med, hvilket i forhold til sagens materielle indhold er ret væsentligt.

Justitsministeren havde fået at vide, at Danmark har forbehold for aftaledelen af CISG, så det er ikke så nærliggende for os at inddrage dem i arbejdet.

7. Handlingsplan om øget sprængstofsikkerhed

– *Politisk enighed*

Rådsmøde 2863 – bilag 1 (samlenotat side 54)

Justitsministeren nævnte ikke denne sag.

8. Bilag til rådsafgørelse om gennemførelse af Prüm-afgørelsen

– *Politisk enighed*

Rådsmøde 2863 – bilag 1 (samlenotat side 58)

Justitsministeren nævnte ikke denne sag.

9. Udkast til Rådets konklusioner om trusselvurderingen af den russiske organiserede kriminalitet (ROCTA)

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2863 – bilag 1 (samlenotat side 62)

Justitsministeren nævnte ikke denne sag.

11. Forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2863 – bilag 2 (samlenotat side 6)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 49, side 112 (senest behandlet i EUU 30/11-07)

Integrationsministeren nævnte ikke denne sag.

12. Forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og henholdsvis Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Kitts og Nevis og Seychellerne om fritagelse for visum til kortvarigt ophold

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2863 – bilag 2 (samlenotat side 10)

Integrationsministeren nævnte ikke denne sag.

13. Trojka-møde mellem EU og USA vedrørende retlige og indre anliggender den 12. og 13. marts 2008 i Brdo

– *Orientering*

Rådsmøde 2863 – bilag 2 (samlenotat side 13)

Integrationsministeren nævnte ikke denne sag.

14. Udkast til Rådets konklusioner om praktisk samarbejde på asylområdet

– Vedtagelse

Rådsmøde 2863 – bilag 2 (samlenotat side 16)

KOM (2007) 0301 – bilag 3 (grundnotat af 21/8-07 vedr. grønbog om fælles asylsystem)

KOM (2007) 0301 – bilag 4 (udtalelse fra UUI af 30/8-07)

KOM (2007) 0301 – bilag 5 (regeringens høringssvar af 11/9-07)

KOM (2007) 0301 – bilag 6 (brev til UUI af 11/9-07 vedr. høringssvar)

EU-note (06) – E 66 (notat af 21/6-07 om grønbogen om et fælles asylsystem)

Integrationsministeren: Formandskabet har udarbejdet et udkast til rådskonklusioner, der udstikker linjerne for en styrkelse af det praktiske samarbejde på asylområdet.

Rådskonklusionerne er blandt andet udarbejdet på baggrund af de drøftelser, Rådet havde på det uformelle rådsmøde om EU-kommissionens grønbog om det fremtidige fælles asylsystem.

Formålet med rådskonklusionerne er at sikre en fortsættelse og styrkelse af det praktiske samarbejde, som er af stor betydning for en mere ensartet gennemførelse af EU's regler på asylområdet.

Det er regeringens holdning, at en styrkelse af det praktiske samarbejde er den bedste vej til opnåelse af gode resultater på området.

Styrkelse af samarbejdet bør fokusere på områder og tiltag, der kan forventes at medføre en merværdi i forhold til de udfordringer, som EU står over for på asylområdet.

Regeringen er positiv over for, at Kommissionen nærmere undersøger mulighederne og betingelserne for et eventuelt europæisk støttekontor.

Det er regeringens holdning, at et muligt europæisk støttekontors funktion vil være at støtte, fremme og koordinere praktisk asyларbejde. Jeg understreger, at det ikke er meningen, at det skal kontrollere eller styre EU-landenes asylmyndigheder.

Regeringen kan tilslutte sig rådskonklusionerne.

15. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/109/EC for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse*

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0298

Rådsmøde 2863 – bilag 2 (samlenotat side 19)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Den foreslåede ændring af direktivet vil betyde, at også personer under international beskyttelse – det vil sige både flygtninge og subsidiært beskyttede – der opholder sig i en EU-medlemsstat på dette grundlag, får mulighed for at opnå status som fastboende udlænding efter 5 års ophold i en medlemsstat. Det er ikke sådan i dag.

En tredjelandstatsborger, som har opnået status som fastboende udlænding, får så en række rettigheder på lige fod med medlemslandets statsborgere.

Forslaget er omfattet af Danmarks forbehold for retlige og indre anliggender, og Danmark vil derfor ikke blive bundet af direktivet, når det er vedtaget.

Regeringen er positiv over for udvidelsen af det nugældende direktiv, således at flygtninge og andre personer under international beskyttelse får samme rettigheder som de øvrige tredjelandstatsborgere, som opholder sig lovligt i et EU-land. Jeg understreger, at der skal være tale om lovligt ophold

Det har været drøftet, om direktivet skal give medlemslandene mulighed for at behandle personer med flygtningestatus og personer med subsidiær status forskelligt i nogle henseender. Det gælder eksempelvis i relation til fastlæggelsen af det tidspunkt, det lovlige ophold i den pågældende medlemsstat skal regnes fra.

Det er regeringens holdning, at personer med flygtningestatus og personer under subsidiær beskyttelse skal behandles lige i relation til direktivforslagets bestemmelser.

16. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold *

– *Politisk enighed*

KOM (2005) 0391

Rådsmøde 2863 – bilag 2 (samlenotat side 23)

KOM (2005) 0391 – bilag 1 (grundnotat af 21/3-06)

KOM (2005) 0391 – bilag 2 (høringssvar vedr. tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere)

KOM (2005) 0391 – svar på spørgsmål 1 (om nødvendighed af ændring af dansk lovgivning)

KOM (2005) 0391 – svar på spørgsmål 2 (om konsekvensen af eventuel ændring af det retlige forbehold)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 164, side 517 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 22/2-08)

EUU alm. del (072) – bilag 49, side 100 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 30/11-07)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Dette direktiv, udsendelsesdirektivet, har jeg været her med et par gange. Jeg vil ikke gentage det, jeg har sagt tidligere. Der er ikke sket de store ændringer i teksten, siden jeg var her sidst.

Formandskabet har i den mellemliggende periode løbende forhandlet med Europa-Parlamentet.

De væsentligste ændringer er, at udlændinge, hvis ansøgning om opholdstilladelse er fundet åbenbart grundløs eller baseret på falske oplysninger, nu også kan få udrejsefristen fastsat til straks eller kortere end 7 dage.

Samlet vil det ifølge direktivforslaget være sådan, at udlændinge skal have mellem 7 og 30 dage til at udrejse frivilligt, hvis ikke der er fare for, at de forsvinder, hvis deres ansøgning ikke er fundet åbenbart grundløs, hvis den ikke er baseret på falske oplysninger, eller hvis de ikke er vurderet til at være til fare for statens sikkerhed.

Desuden er der for ganske nylig sket det, at reglen om, at medlemsstaterne skal frihedsberøve personer i udsendelsesposition, hvis ikke mindre indgribende foranstaltninger er tilstrækkelige, er ændret til, at medlemsstaterne kan frihedsberøve personer i udsendelsesposition.

Forslaget indeholder fortsat regler om prøvelse af afgørelsen om frihedsberøvelse, således at udlændinge, der frihedsberøves, hurtigt skal have deres sag for en dommer, og at sagen skal prøves med jævne mellemrum.

Som det ser ud nu, vil der i direktivet være en grænse på 6 måneder for længden af frihedsberøvelse af personer i udsendelsesposition.

Medlemsstaterne kan dog forlænge denne tidsmæssige grænse for frihedsberøvelse op til 18 måneder – navnlig i sager om udlændinge, der ikke medvirker til udsendelsen.

Der forhandles fortsat mellem formandskabet og Europa-Parlamentet, som formentlig skal stemme om direktivforslaget i plenarforsamlingen i maj måned.

17. Henstilling fra Kommissionen til Rådet om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Det schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser*

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2863 – bilag 2 (samlenotat side 32)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren nævnte ikke denne sag.

18. Ulovlig indvandring til Grækenland

– *Orientering*

Integrationsministeren: Grækenland har ønsket at få et punkt på dagsordenen til rådsmødet om ulovlig indvandring via de græske grænser, idet Grækenland oplever et stigende pres herpå.

Der vil være tale om et informationspunkt, hvor Grækenland oplyser om anvendelsen af Dublinforordningen samt håndteringen af den ulovlige indvandring.

Dublinsystemet udgør en af grundstenene i det fælles europæiske asylsystem, idet det skal sikre, at en udlænding, som kommer til EU og søger asyl, får sin sag prøvet i et af medlemslandene.

Jeg skal gøre opmærksom på, at der i den seneste tid har været en del omtale af Grækenlands håndtering af ulovlige indvandrere, herunder også realitetsbehandlingen af asylansøgninger fra ansøgere, der overføres fra andre EU-lande til Grækenland i medfør af Dublinforordningen.

Jeg skal sige, at jeg personligt lægger meget stor vægt på, at Danmark overholder konventionerne, og at der ikke er den mindste tvivl om, at vi gør det. Derfor har vi også nogle særlige regler, når det drejer sig om Grækenland. Vi sikrer os, at Grækenland ikke sender asylsøgere videre ud i verden i strid med Dublinkonventionen. Til gengæld har vi også indtaget den stilling, at hvis Grækenland forsikrer os, at de overholder konventionen, er udgangspunktet selvfølgelig, at vi kan stole på det. Men der er altså givet besked hele vejen ned i systemet om, at den mindste tvivl skal forelægges mig.

Morten Messerschmidt spurgte, om den vurdering, integrationsministeren taler om, er en konkret vurdering, eller om det er en generel vurdering af Grækenland. For ham at se måtte det være det første, idet han gik ud fra, at Grækenland også udviste folk til lande, hvor der ikke er fare for vedkommendes velbefindende.

Integrationsministeren gav Morten Messerschmidt ret i, at der må være tale om en konkret vurdering. Hun havde været meget nervøs for, at det skulle gå galt, men man kan naturligvis også se det fra den anden side.

20. Siden sidst

a) De franske tanker om en asyl- og migrationspagt

– Orientering

Integrationsministeren: Jeg vil gerne benytte lejligheden her i dag til at orientere udvalget om det kommende franske formandskabs tanker om en asyl- og migrationspagt, som man har hørt om tidligere.

Ideen med en asyl- og migrationspagt er i mere højtidelige og overordnede vendinger at fastslå migrationsområdets øgede betydning i EU-samarbejdet og sætte fokus på en række centrale prioriteter som blandt andet styret indvandring, samarbejde på asylområdet og grænsekontrol.

Der har på embedsmandsniveau været afholdt møder for medlemsstaterne, hvor indholdet af en mulig asyl- og migrationspagt indledningsvist blev drøftet.

Vi forventer, at den første samlede drøftelse blandt medlemsstaterne vil finde sted, når Frankrig overtager EU-formandskabet på det uformelle rådsmøde den 7.-8. juli, og de videre drøftelser vil ske på rådsmødet i september.

Det kommende franske formandskab lægger op til, at pagten vedtages på det uformelle Europæiske Råd i oktober.

Da asyl- og migrationspagten er politiske konklusioner om den fremtidige udvikling på området, deltager vi selvfølgelig i drøftelserne og vedtagelsen heraf.

I vores deltagelse i drøftelserne tager vi passende hensyn til, at der – bortset fra Schengensamarbejdet – er tale om områder, hvis udmøntning vi ikke deltager i på grund af det danske forbehold, men som vi selvfølgelig ikke kan eller vil forhindre de andre medlemslande i at gå videre med.

Jeg vil gerne understrege, at eventuel dansk deltagelse i en fremtidig udmøntning af de politiske retningslinjer, som vil blive nedfældet i asyl- og migrationspagten, ikke kan eller skal foregribes i forbindelse med forhandlingerne om asyl- og migrationspagten.

Spørgsmålet om dansk deltagelse i eventuelle fremtidige retsakter på området vil alene afhænge af udviklingen af det danske forbehold.

Regeringen har således på ingen måde taget stilling til og vil ikke tage stilling til, hvorvidt Danmark – hvis Danmark udnytter muligheden i Lissabontraktaten til at omdanne forbeholdet til en tilvalgsmodel – vil tilvælge retsakter, der måtte blive fremsat på baggrund af de politiske tilkendegivelser i pagten.

Dette udelukker dog ikke, at vi inden for de rammer, vi har, vil deltage så konstruktivt som muligt i debatten om en mulig asyl- og migrationspagt.

Jeg vil naturligvis løbende holde udvalget orienteret om sagen i forbindelse med forelæggelse af sager forud for rådsmøderne.

Svend Auken nævnte, at Europaudvalget netop havde været i Paris, hvor man havde hørt en del om de franske tanker om en asyl- og migrationspagt, som er en politisk overenskomst om den fremtidige asyl- og indvandringspolitik, som der vil blive skrevet meget om i pressen til efteråret under det franske formandskab. Han mente, regeringen skulle være opmærksom på, at hvis vi i Danmark samtidig skal have en folkeafstemning om afskaffelse af forbeholdene, bl.a. på det retlige og indre område, så kan man ikke slippe for at forholde sig til pagten og til, hvad man i givet fald har tænkt sig at gå med til. Derfor mente han, Europaudvalget på et tidspunkt, når man kender lidt mere til de franske holdninger, ville invitere integrationsministeren til en lidt grundigere diskussion.

Integrationsministeren gjorde opmærksom på, at der ikke var truffet beslutning om en folkeafstemning om forbeholdene, og at der ikke var sagt noget om, hvornår den ville finde sted, men man vil tænke sig godt om, inden man vælger datoen. Hun var selvfølgelig meget villig til at komme til en grundigere diskussion i udvalget ved en senere lejlighed.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 2862 (landbrug og fiskeri) den 14.-15. april 2008

Fødevareministeren: Jeg kan oplyse, at jeg forelægger punkt 6 om forslaget om fødevarerhygiejne til forhandlingsoplæg i dag. Resten af punkterne forelægger jeg til orientering.

1. Forslag til Rådets forordning om tilpasning af de torskekvoter, der skal tildeles Polen i Østersøen (underafsnit 25-32, EF-farvande) fra 2008 til 2011

Politisk enighed / vedtagelse

KOM (2008) 0088

Rådsmøde 2862 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 36, side 73 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 12/10-07)

Fødevareministeren: I forslaget opstilles regler og betingelser for fradrag af den mængde torsk, som Polen har fisket ud over sin torskekvote i østlige Østersø for 2007. Overskridelsen af torskekvoten er nu opgjort til 8.000 tons.

Samtidig har Polen – i overensstemmelse med erklæringen afgivet på rådsmødet i oktober sidste år – givet tilsagn om at vedtage og gennemføre nationale handlingsplaner. Planerne indeholder øjeblikkelige foranstaltninger til at forbedre de nuværende kontrol- og håndhævelsessystemer og særlige foranstaltninger til at tilpasse de polske flåders kapacitet.

I lyset af Polens tilsagn, overfiskeriets omfang og de socioøkonomiske konsekvenser, som en øjeblikkelig fratrækning i kvoten vil resultere i, foreslår Kommissionen en tilbagebetaling over flere år.

En forudsætning for tilbagebetalingen over flere år er, at Polen vedtager og gennemfører de nævnte nationale handlingsplaner.

Kommissionen vil hvert år evaluere gennemførelsen af de nationale handlingsplaner, som vedtages af Polen. Hvis planerne ikke følges, vil Kommissionen kunne fremsætte forslag om en ændret metode for tilbagebetaling.

Vi finder, at det er et fundamentalt princip i den fælles fiskeripolitik, at overfiskeri af en kvote skal tilbagebetales.

Vi kan tilslutte os Kommissionens forslag, idet vi lægger vægt på, at Polen sammen med Kommissionen fremlægger en handlingsplan for at komme det ulovlige fiskeri i østlige Østersø til livs, ligesom der vil være en årlig evaluering af gennemførelsen.

På rådsmødet vil jeg sikre mig, at Kommissionen løbende vil følge med i det polske fiskeri efter torsk og også er parat til at gribe ind med et stop for polsk fiskeri, hvis den polske kvote må vurderes som opfisket i 2008.

Jeppe Kofod kunne godt forstå den danske position med hensyn til det polske overfiskeri, hvor man ud fra socioøkonomiske overvejelser går med til en tilbagebetaling over flere år, men det har været uomtvisteligt, at Polen ikke har overholdt kvoterne og heller ikke har kontrolleret dem effektivt nok. Derfor mente han, vi godt kunne have været lidt skrappere, og spurgte, hvad vi konkret vil gøre for at sikre, at Polen ikke igen undlader at overholde de kvoter, det har fået tildelt.

Når Polen med åbne øjne har brudt reglerne, undrede det Jeppe Kofod, at det slap af sted med at skulle tilbagebetale, men ikke fik en bod.

Fødevareministeren pointerede, at vi i høj grad er gået aktivt ind i problemet med det polske overfiskeri og mente, det skulle have nogle konsekvenser. Hun mente, vi kunne være tilfredse med de krav, der nu bliver stillet til Polen, bl.a. vedrørende ordentlig kontrol og ophugningsstøtte samt strukturtilpasning. Hun havde fundet det nødvendigt at acceptere en tilbagebetalingsordning over fire år, fordi de polske fiskere ellers simpelt hen ville få en meget voldsom nedgang i deres indtjening. Hun mente, det var helt afgørende, at vi ikke får en gentagelse af situationen fra sidste år. Derfor ville hun tage ordet på rådsmødet og bede Kommissionen om at bekræfte, at den vil følge nøje med i, hvad der sker med kvoterne i Polen, så man vil kunne gribe ind i tide, hvis man nærmer sig loftet i forhold til kvoten.

Fødevareministeren sagde, at der er en traktatkrænkelssag på vej, så der kommer altså også et retsligt efterspil.

2. Forslag til Rådets forordning om etableringen af et Fællesskabs system til at forebygge, undgå og udrydde illegalt, urapporteret og ureguleret fiskeri

– *Orienterende drøftelse*

KOM (2007) 0602

Rådsmøde 2862 – bilag 1 (samlenotat side 5)

KOM (2007) 0602 – bilag 1 (grundnotat af 20/11-07)

Udvalgsmødereferat:

(Behandlet i Statsministeriet 16/11-07 pga. valg. Se rådsmøde 2834 – bilag 3 (redegørelse fra rådsmødet))

Fødevarerministeren: Vedrørende enkelthederne i forslaget kan jeg henvise til det oversendte notat. Jeg vil bestemt vende tilbage til sagen her i udvalget på et senere tidspunkt.

Jeg forventer, at vi på rådsmødet vil have en drøftelse af forslaget på baggrund af tre spørgsmål fra formandskabet. Spørgsmålene går på, i hvilket omfang overtrædelser af EU-fartøjer i EU-farvand bør være omfattet af forslaget, hvorvidt den foreslåede verifikationsprocedure af alle importerede fiskeprodukter er hensigtsmæssig og endelig omfanget af harmonisering af sanktioner.

I relation til det første spørgsmål kan jeg sige, at vi ikke ønsker, at EU-fartøjer, der overtræder reglerne i EU-farvande, skal være omfattet af IUU-forslaget. Vi kan dog tilslutte os, at EU-fartøjer, der har overtrådt reglerne i regionale fiskeriorganisationer og derved figurerer på en IUU-liste i en given regional fiskeriorganisation, skal være omfattet af forslaget.

Vedrørende den foreslåede verifikationsprocedure findes der ikke på nuværende tidspunkt et kontrolsystem, der kan kontrollere oprindelsen og lovligheden af importerede fiskevarer. Derfor må en eventuel implementering heraf nærmere afklares. Umiddelbart virker den foreslåede kontrol med verificering af fangstattester meget omfangsrig. Desuden vil det kunne påføre tredjelande, herunder udviklingslande, forpligtelser, som de kan have vanskeligt ved at opfylde.

Vedrørende det tredje spørgsmål kan vi fra dansk side ikke tilslutte os, at strafferammer for kriminelle handlinger er omfattet af forslaget, men vi er positive over for, at overtrædelser sanktioneres.

Generelt er vi positive over for bestræbelserne på at bekæmpe IUU. Vi forholder os positivt over for et havnestatskontrolsystem, men det bør baseres på risikovurderinger. Vi vil arbejde for, at foranstaltningerne bliver omkostningseffektive, og lægger vægt på, at der sikres proportionalitet mellem kontrol- og inspektionsforpligtelserne og formålet med at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

3. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) Nr. 423/2004 om foranstaltninger til genopretning af torskbestande
– *Udveksling af synspunkter*
KOM (2008) 0162

Rådsmøde 2862 – bilag 1 (sammenotat side 9)

Fødevareministeren: Forslaget har til hensigt at ændre den eksisterende genopretningsplan for torsk i bl.a. Nordsøen og Skagerrak/Kattegat. Formålet er at sikre en genopretning af torskbestandene inden for en tidshorizont på 5-10 år ved hjælp af en årlig reduktion i fiskeridødeligheden på mellem 10 og 25 pct. afhængig af bestandens tilstand. Dette suppleres med en regulering af fiskeriindsatsen samt kontrol og inspektionsbestemmelser.

På rådsmødet forventer vi en præsentation og første drøftelse af forslaget. Danmark vil arbejde for, at reguleringen af fiskeriindsatsen fremmer skånsomme fiskerier og anvendelse af selektive redskaber, og at der dermed sikres et bæredygtigt fiskeri efter torsk i bl.a. Nordsøen og Skagerrak/Kattegat.

Danmark støtter, at der sikres medlemslandene større fleksibilitet i forvaltningen af fiskeriindsatsen. Det vil bl.a. gøre det muligt at finde en løsning på spørgsmålet om spøgelseskibe.

Svend Auken pegede vedrørende det sammenbrudte torskefiskeri i Kattegat, Skagerrak og Nordsøen på, at ICES havde foreslået et totalt stop i torskefiskeriet, fordi det var brudt sammen, men det kunne man ikke blive enige om, og man havde lavet en ordning med en gradvis genopretning af torskbestanden. Han spurgte, hvad biologerne sagde til den måde at gøre det på, hvorved man gennem en reduktion af fiskeridødeligheden skal genskabe bestanden over en 5-10 årig periode. Er der en faglig vurdering af de instrumenter, man tager i anvendelse, og så det fælles mål? Fører midlerne til målet?

Fødevareministeren svarede Svend Auken, at en revurdering af genopretningsplanen vil betyde et højere ambitionsniveau, altså en hurtigere genopretning. Kommissionen har lyttet til eksperternes vurderinger. Det er vanskeligt at måle bestandens størrelse, men når man regulerer i forhold til fiskeridødeligheden, får man bedre muligheder for kontrol, så der er tale om en bedre metode.

4. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om ødelæggende fiskerimetoder på det åbne hav og beskyttelse af sårbare dybhavsøkosystemer

og

Forslag til Rådets forordning om beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det åbne hav mod bundfiskeredskabers skadelige virkninger

– Tidlig forelæggelse

KOM (2007) 0604, KOM (2007) 0605

Rådsmøde 2862 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Fødevareministeren: Kommissionens forslag til forordning og meddelelse er en opfølgning af en FN-resolution, hvor FN opfordrer landene til at gøre en konkret indsats mod skadelig fiskeripraksis. Forslaget vedrører regulering af EU's egne fiskeres skadelige bundtrawling på internationalt farvand.

Fra dansk side støtter vi arbejdet med implementeringen af FN's resolution i EU om ødelæggende fiskeripraksis, og vi støtter dermed Kommissionens forslag og bestræbelser på at øge integrationen af miljøhensynene i fiskeripolitikken i EU og i det regionale fiskerisamarbejde.

5. Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af fiskeriaftale for det sydlige Indiske Ocean

– Tidlig forelæggelse

KOM (2007) 0831

Rådsmøde 2862 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Fødevareministeren: Aftalen regulerer fiskeriet på det åbne hav i det sydlige Indiske Ocean for alle andre arter end tun. Aftalen skal sikre, at fiskeriressourcerne forvaltes og bevares i overensstemmelse med FN's havretskonvention.

Fra dansk side kan vi tilslutte os forslaget til indgåelse af fiskeriaftalen.

FO 6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om ændring af [...] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 om fødevarerhygiejne

- Tidlig forelæggelse

KOM (2007) 0090

Rådsmøde 2862 – bilag 1 (samlenotat side 18)

KOM (2007) 0090 – bilag 2 (grundnotat af 7/5-07)

KOM (2007) 0090 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 362, side 1328 (senest behandlet i

EUU 23/5-07)

Fødevarerministeren: Kommissionens oprindelige forslag fra marts 2007 indebærer, at erhvervslivet skal lettes for administrative byrder ved at fritage små fødevarer virksomheder – de såkaldte "mikro virksomheder" – for at indføre og iværksætte egenkontrol. En egenkontrol, som er baseret på principperne for risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter – HACCP-principperne.

I Rådet mødte forslaget stor modstand, idet medlemsstaterne fandt, at man allerede har den ønskede fleksibilitet i hygiejnereglerne, og at undtagelser altid bør bygge på en risikovurdering.

Den 2. april – i sidste uge - stemte Europa-Parlamentets miljøudvalg om forskellige ændringsforslag.

Europa-Parlamentets miljøudvalg accepterer således forslaget om, at nogle virksomheder kan slippe for HACCP-baseret egenkontrol, når der er tale om salg af fødevarer til den endelige forbruger, men undtagelsen skal bygge på en risikovurdering. Omfanget af virksomheder, som kan undtages, foreslås ændret, således at den gælder op til mellemstore virksomheder med op til 250 ansatte og en omsætning på op til 50 mio. euro – dog med særlig fokus på mikro virksomheder.

Endvidere skal der tages hensyn til virksomhedens aktiviteter og størrelse, når myndigheden vurderer, hvilken dokumentation virksomheden skal fremlægge for, at den i øvrigt opfylder indretnings- og driftsmæssige krav i hygiejnelovgivningen.

Forhandlingssituationen er nu den, at formandskabet på baggrund af holdningen i Rådet og afstemningen i Miljøudvalget vil forsøge at få forslaget vedtaget i en første læsning.

Regeringen støtter naturligvis intentionen om at reducere de administrative byrder for virksomhederne. Men når det handler om fødevarerområdet, kommer fødevareresikkerheden altid først. Hvis der skal være regelforenkling på dette område, skal det bygge på en risikovurdering.

Regeringen mener, at undtagelser fra egenkontrolkravene skal bygge på en risikovurdering af virksomhedernes aktiviteter og ikke på deres størrelse eller omsætning. Derfor er vi tilfredse med, at Europa-Parlamentets Miljøudvalg foreslår, at undtagelser altid skal bygge på en risikovurdering.

Vedrørende Miljøudvalgets forslag om at hæve grænsen for undtagelser for virksomheder op til mellemstore virksomheder må jeg sige, at jeg aldrig har forestillet mig, at så store virksomheder skulle kunne undtages fra egenkontrol. Derfor vil vi arbejde for, at undtagelserne begrænses til mikrovirksomheder som foreslået af Kommissionen.

Det skal i øvrigt bemærkes, at efter regeringens opfattelse eksisterer den fleksibilitet, som EP's ændringsforslag medfører, faktisk allerede i den nuværende forordning. Det har vi allerede gjort brug af i Danmark, senest ved at fritage ultra-lavrisikovirksomheder såsom værtshuse og apoteker fra egenkontrolkravene.

Vi har således i udmøntningen af fødevarerforliget gjort brug af denne fleksibilitet i reglerne. Den foreslåede ændring – med Europa-Parlamentets ændringsforslag – vil derfor ikke medføre nogen ændring i dansk praksis på området.

Derfor vil det ændrede forslag heller ikke forringe fødevarer sikkerheden, og det vil ikke medføre ekstra udgifter for virksomheder og myndigheder.

Der har i Rådet hidtil været en omfattende modstand mod Kommissionens forslag, som anses for overflødig. Modstanden synes ikke at være blevet mindre henset til Europa-Parlamentets ændringsforslag. Skulle det derfor vise sig, at der er kvalificeret flertal i Rådet for helt at forkaste behandlingen af forslaget, vil regeringen også være indstillet på at acceptere den udgang på sagen.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at vi fra dansk side forholder os principielt positivt til forslaget.

Vi lægger dog afgørende vægt på, at undtagelser fra HACCP-principperne bliver baseret på risikovurderinger foretaget af de nationale kompetente myndigheder, som medfører, at beskyttelsesniveauet kan opretholdes, og vi arbejder for, at undtagelserne begrænses til mikrovirksomheder.

Endvidere lægger vi vægt på, at den kompetente nationale myndighed får mulighed for på baggrund af en konkret risikovurdering af den enkelte virksomhedskategori at fastsætte, hvor længe fritagelse af en virksomhedskategori fra at udføre HACCP-baseret egenkontrol skal gælde.

Hvis der er kvalificeret flertal for at afvise en behandling af forslaget i sin helhed, kan Danmark som nævnt tilslutte sig en afvisning, idet den nugældende lovgivning skønnes at indeholde den fornødne fleksibilitet.

Formanden gjorde opmærksom på, at det på dansk hedder "første behandling" – ikke "første læsning".

Per Clausen bad fødevarerministeren bekræfte, at hvis man lavede en forordning med udgangspunkt i det, som Europa-Parlamentet har foreslået, er der ikke mulighed for, at danske virksomheder med henvisning til den forordning kan sige, at man bliver behandlet urimeligt og uretfærdigt ifølge de danske regler.

Han ville have foretrukket, at fødevarerministeren havde haft en anden tilgang til sagen, så hun i stedet for at være principiel positiv var startet med at være principielt negativ, idet det er en usædvanlig dårlig idé, Kommissionen er kommet med. Han mente i øvrigt, at regelforenkligning mange gange viste sig at være regelforrin-

gelse. Han tilføjede, at selvfølgelig var han med på, at fødevareministeren fornuftigvis kunne gå med til en aftale, hvorefter reglerne i Danmark ikke forringes, og hvorefter der ikke er nogen, der kan kræve, at de skal behandles mere skånsomt i Danmark.

Svend Auken hørte fødevareministeren sådan, at hun faktisk var negativ hele vejen igennem, både over for Kommissionens forslag og over for ændringsforslagene fra Europa-Parlamentet. Derfor rejste han det spørgsmål, om det ikke var bedre fra starten at sige, at vi slet ikke synes, der skal laves ændringer, som på nogen måde forringer situationen i Danmark, og at vi er glade for den fleksibilitet, der i forvejen er.

Fødevareministeren lovede formanden næste gang at sige "første behandling".

Hun bekræftede over for Per Clausen, at vi ikke ændrer på vores praksis i Danmark, hvis de nye regler bliver vedtaget, for vi fortolker i dag reglerne sådan, at den fornødne fleksibilitet er til stede. Der var i høj grad tale om en kodificering af den eksisterende fleksibilitet. En virksomhed vil ikke kunne påberåbe sig noget med henvisning til de nye regler. Kontrollen vil fortsat være baseret på en risikovurdering, og det vil være de nationale myndigheder, der fortager den vurdering. Der vil ikke ske nogen forringelser, og vi vil kunne fastholde den linje, der er lagt gennem fødevareforliget. I den forbindelse nævnte fødevareministeren, at der jo ikke er tale om grænseoverskridende elementer, idet der er tale om detailhandel. Fødevareministeren var enig i, at vi må være på vagt over for regelforenkling.

Fødevareministeren sagde til Svend Auken, at når hun principielt var positiv, var det fordi der bliver tale om en præcisering af den fleksibilitet, vi mener der er allerede i dag. Det kan være en nyttig præcisering.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

7. Forslag til Rådets direktiv om forenkling af procedurerne for udarbejdelse af lister og offentliggørelse af oplysninger på veterinærområdet og det zootekniske område og om ændring af diverse direktiver ("Forenklingsforslag på veterinærområdet")

– Tidlig forelæggelse

KOM (2008) 0120

Rådsmøde 2862 – bilag 1 (samlenotat side 24)

Fødevareministeren: På veterinærområdet og det zootekniske område findes en række krav til registrering og offentliggørelse af diverse forskellige oplysninger. Kravene er indrettet nok så forskelligt. Det gør det ofte vanskeligt for brugerne og myndighederne at finde rundt i.

For at råde bod på det har Kommissionen foreslået en gennemgribende modernisering af hele systemet, som gør det ensartet og lettere gennemskueligt for alle parter.

Ændringerne berører ikke beskyttelsesniveauet, og regeringen forholder sig positiv til forslaget, idet man vil arbejde for, at der bliver en nem adgang til listerne for de enkelte medlemsstater, og at det påhviler Kommissionen at sikre en samlet indgang til listerne.

8. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 for så vidt angår overførsel af tobaksstøtte til Fællesskabsfonden for Tobak for 2008 og 2009 og forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår finansiering af Fællesskabsfonden for Tobak

– Tidlig forelæggelse

KOM (2008) 0051

Rådsmøde 2862 – bilag 1 (sammenotat side 27)

Fødevareministeren: Forslaget indebærer, at den hidtidige ordning med at tilbageholde og overføre 5 pct. af tobaksstøtten til fællesskabsfonden for tobak, videreføres i 2008 og 2009.

Tobaksfonden finansierer foranstaltninger til fremme af borgernes kendskab til de skadelige virkninger af tobaksforbrug bl.a. gennem oplysning og uddannelse, indsamling af oplysninger og undersøgelser af tobaksforbruget og om forebyggelse af tobaksafhængighed.

Danmark er som bekendt grundlæggende imod produktionsstøtte til tobak og imødeser, at den resterende del af tobaksstøtten fuldt ud kan være afkoblet i år 2010. Vi kan derfor støtte, at man i de to år, hvor den koblede støtte er opretholdt, viderefører ordningen med at tilbageholde 5 pct. af midlerne til tobaksfonden, idet midlerne ellers ville tilfalde producenterne.